

TEZAU LITURGIC
15 OCTOMBRIE
+VASILE AL TESALONICULUI

SLUJBA
SF.CUVIOS
EFTIMIE
DE LA
PERISTERON-
TESALONIC

ATENA, 2020

15 Ὀκτωβρίου

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ, ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝ**

Ποίημα Βασιλείου, Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν στίχους ἡ' καὶ
ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν στενὴν τρίβον ᾧδευσας, ἀκυμάντῳ τῷ
πνεύματι, πρὸς ζωὴν ἀνάγουσαν περαιούμενος·
τῶν Ἀσκητῶν γὰρ σὺ γέγονας, Εὐθύμιε καύχημα,
καρτερῶς καταβαλὼν, τῶν δαιμόνων τὰ ἔνεδρα·
ὅθεν ἔτυχες, οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμος,
γεγονὼς καὶ τῆς ἀλήκτου κατατρυφᾶς ὡραιότητος.
(Δίς).

Ὁ ὑπέρλαμπρος βίος σου, τοὺς Ἀγγέλους
ἐξέστησε καὶ δαιμόνων θράση σαφῶς κατέπληξε·
τῶν δὲ πιστῶν τὰ συστήματα, φαιδρῶς
κατελάμπρυνε πρὸς οὐράνιον Χριστοῦ κατοικίαν,
προτρέπων αἰεὶ Ὅν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ

κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὑμνωδίαν καὶ αἶνεσιν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, καθ' ἐκάστην Ὅσιε ἐν ἐρήμῳ χωρῶν· μόνῳ Θεῷ ἀναθέμενος, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ὁ μέγας Μωϋσῆς, εἰς τὰ ἄδυτα ἔδυσας· ὅθεν ἔτρεψας, τὸν ἀόρατον ὄφιν καὶ ἐγένου, καθαρώτατον δοχεῖον καὶ Θείου Πνεύματος ὄργανον.

Ὑψωθείς ἐν τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, Εὐθύμιε, διὰ ταπεινώσεως καὶ πραότητος, τοὺς φοιτητάς σου διδάγμασιν, ἐνθέοις ἐκόσμησας· τὸ δοθέν σοι ἐκ Θεοῦ σὺ ἐπηύξησας τάλαντον καὶ ἐφαίδρυνας, τὴν σὴν ποιμνὴν ἐν ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ θαυμάτων ἐπιδείξει· διό σε πάντες γεραίρομεν.

Ἔτερα. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Ὡς φωτοφόρος Εὐθύμιε θεόφρον, ὅτε σὲ ὁ ἄνωθεν ἔρως ἀνέφλεξε, ταῖς θεϊκαῖς αὐτοῦ λάμπεσι, σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄρας πρὸς ὄρος Ἀθω ὠδήγησε, τότε ἐνδυσάμενος ὄπλον τὸ ἅμαχον, κατὰ δαιμόνων ἐνίσχυσας τρόπαια στήσαι, τύπος γενόμενος τοῖς μονάζουσι καὶ νῦν ἀγάλλη ὁμηγύρεσι τῶν Ὁσίων. Μεθ' ὧν ἡμῖν αἰτήσαι, φωτισμὸν καὶ εἰρήνην καὶ τοῦ βίου ἐπανόρθωσιν.

Θεοφεγγέσι σιλιπνότησι, τρισμάκαρ Πάτερ
 θεοείκελε, τῶν θείων ἔργων σου, φωτοβολῶν τὴν
 περίωρον Μακεδονίας, διασκεδάξεις ἀκλὺν τῶν
 θλίψεων καὶ χάος βαθύτατον τῶν καρδιῶν ἡμῶν·
 ὅθεν Βραστάμου καλλώπισμα καὶ τῶν ἐν Ἄθῳ
 ἀσκούντων φῶς σαφῶς ἐκρημάτισας· οἱ καὶ τὴν
 μνήμην σοῦ τὴν ἔνθεον καὶ φωταυγὴ καὶ
 σωτήριον, Ὅσιε, ἐκτελοῦντες παισμάτων διὰ σοῦ
 λύσιν λαμβάνουσι.

Τὰς ἀκαθέκτους παθῶν ἐπαναστάσεις,
 Εὐθύμιε πάνσοφε, σὺ ἐχαλίνωσας καὶ ἀπαθείας
 ταῖς χάρισιν ἡγλαϊσμένος, εἴληφας χάριν
 νοσοῦντων ἅπαντα, ἰᾶσθαι ἀνήκεστα πάντων
 νοσήματα καὶ φυγαδεύειν τὰ πνεύματα τῆς
 πονηρίας καὶ τούτων σῶζειν τοὺς σοὶ
 προστρέχοντας· ὅθεν ὁ Ἄθως ἐναβρύνεται ὁ θεῖος
 ὄντως ἐν σοὶ, πολιοῦχόν σε κεκτημένος καὶ χαίρει
 καὶ τελεῖ τὴν θείαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγῶσι σαυτὸν κατακοσμήσας,
 σύσκηνος γέγονας τοῦ παλαιοῦ Εὐθυμίου, ὡς
 ὁμότροπος καὶ συνώνυμος τούτου, Εὐθύμιε Ὅσιε·
 τὴν ἐκείνου γὰρ ζηλώσας ἄμεμπτον πολιτείαν, ἐν
 σπηλαίοις καὶ ὄρεσι διαιτώμενος, ἀπείληφας τὸ
 βραβεῖον τῆς καρτερίας σου· ὅθεν, τὸ τοῦ Ἀθωνος
 ὅρος, χαρμοσύνως σήμερον ἐπιτελεῖ τῆς

κοιμήσεώς σου τὴν πάνσεπτον ἑορτήν. Διόπερ Ὅσιε, ὄμβρισον καὶ ἡμῖν ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ κινδύνων ἀφάρπασον καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον, παρρήσιαν ὡς ἔχων πρὸς Κύριον, τὸν σὲ δοξασάντα μύροις καὶ θαύμασιν Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὸν Θεανδρικόν σου τόκον Πανσεβάσμιε...

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν

ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν
Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν,
συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ
προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
όσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα(ε' 15-23, στ' 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ
μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ.
Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας,
καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι
τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι
ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον
αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν
ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ
περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον.
Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ
δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν.
Συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς
παράφρονας· πορεύονται εὖστοχοι βολίδες
ἀστραπῶν, καὶ ὥς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν
νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου
θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ
κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ
συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς
πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὥς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ
αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ

κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ὁ ἀγιώνυμος Ἄθως, εὐφροσύνην τὴν ἐν Θεῷ, τὸ τῶν Ὁσίων ἐνδιαίτημα· ἰδοὺ γὰρ ἐν

τοῖς ακρωτηρίοις σου ἐξήνθησε κρίνον, ἀειθαλλὲς καὶ εὐφρόσυνον, ὁ τῆς εὐθυμίας φερώνυμος, Εὐθύμιος ὁ τρισόσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐπλήρωσεν εὐωδίας πνευματικῆς καὶ εὐθυμίας ἐνέπλησε πᾶσαν σοῦ τὴν περίοικον, ἐξανατείλας τὴν τοῦ Πνεύματος ζωηρὰν παγκαρπίαν· διόπερ καὶ ἡμεῖς, πνευματικοῖς ἄσμασιν εὐφημοῦντες βοήσωμεν· Τίς πρεσβείαις τούτου Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ μαθητὴν καὶ Προδρόμου τὸν ζηλωτὴν, τὸν ἀνέσπερον λαμπρὸν φωστήρα, τὸν τῶν μοναστῶν ποδηγέτην καὶ τοῦ Ἄθω οἰκήτορα, μοναστῶν τὰ στίφη κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἀληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, βίον ἐν τῇ γῇ ἔσχευεν ἄϋλον, ἐν σαρκὶ ὡς ἄσαρκος πολιτευσάμενος· ἐνθεν καὶ θαυμάτων χάριν πλουσίως ἀπέειληφε, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτῶν, τὴν ἐν αὐτῷ μονὴν τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὑφ' ἧς λαμπρῶς μετὰ πότμον δοξασθεῖς καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον προσπελάσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωται· ὃ θαύματος ἐκστατικοῦ καὶ πράγματος ἐκπληκτικοῦ! Ὅτι ὕλικός ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς ἀϋλοῖς οὐσίαις· ἀλλ' ὃ Πατέρων κράτιστε, ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ κατηγλαῖσμένος, πρέσβευε τυχεῖν ἡμᾶς, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος γ'.

Τὸν τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, δεῦτε
μοναζόντων τὸ κλέος ἄξιως εὐφημήσωμεν· οὗτος
γὰρ ἐν ἔρημοις, σπηλαιίοις καὶ ὄρεσιν
αὐλιζόμενος, ἄξιως τῷ Θεῷ εὐηρέστησε· καὶ νῦν ἐν
οὐρανοῖς χορεύων, τῷ τρισηλίῳ Φωτὶ
παριστάμενος, ἐν παρρησίᾳ δυσωπεῖ, ὑπὲρ τῶν
πίστει τελούντων τὴν σεβάσμιον αὐτοῦ κοίμησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐφράνθητι ἡ καινὴ Σιών, τὸ τῶν Ὁσίων
ἐνδιαίτημα, τῆς Πανυμνητοῦ ὁ κλῆρος, τὸ τοῦ
Ἄθωνος Ὅρος, Περιστερῶν Μονὴ τε ἡ σεβάσμιος·
καὶ ἀγάλλεσθε πάντες οἱ μονασταὶ καὶ μιγάδες·
καὶ δεῦτε πανηγυρίσωμεν πνεύματι, Εὐθυμίου
τοῦ νέου καὶ ἀρχηγέτου ἡμῶν, τὴν μνήμην τὴν
σεβάσμιον· οὗτος γὰρ ὁ πανθαύμαστος, ἀρετῶν
χάρισι καταγλαϊζόμενος, ὡς ὑψηλὸς στῦλος τῆς
Ἐκκλησίας δείκνυται· καὶ Ἀγγέλοις καθομοιωθεὶς
καὶ τῆς αὐτῶν δόξης συμμετέχων, ἱκετεύει ὑπὲρ
ἡμῶν τὸν μόνον Φιλάνθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων
Σου...

Ε

ΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ.

Ἦχος πλ. α' . Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ὦντως ὑποποιὸν ἀρετὴν, φωτοεῖδες καὶ
καθαρὸν περιβόλαιον, χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης,
περιβληθεὶς νουνεχῶς, ἐν γῇ τῶν πραέων νῦν
γηθόμενος, ἐκλάμπεις Εὐθύμιε, θεϊκαῖς ταῖς
λαμπρότησι, τὰς παρατάξεις τῶν Ἀγγέλων
θεώμενος, τὸ τρισήλιον σέλας περιπολεύοντας·
ὄθεν σὲ μακαρίζομεν, ἐν πίστει σοι κράζοντες· μὴ
ἐπιλάθου σῶν δούλων, διὰ παντὸς προστρεχόντων
σοι, σορῶ σου λειψάνων, τοῦ εὐρεῖν κακῶν τὴν
λύσιν καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Χαίροις ὁ χάριν θείαν λαβὼν μύρον
ἐκβλύζειν, θεομάκαρ Εὐθύμιε, καὶ πάντα
εὐωδιάζειν, ταῖς ἡδυπνόοις δομαῖς τῶν θαυμάτων,
Πάτερ, τῶν ἐνθέων σου· καὶ νῦν, θεοδόξαστε, τοὺς
πιστῶς σὲ γεραίροντας, σὺν Ἰωσήφ τε τῷ συνάθλῳ
σου, Ὅσιε, εὐωδίασον εὐωδίαῖς τοῦ Πνεύματος,
χάριτος ἐμπιμπλῶν αἰεὶ, λιταῖς εὐπροσδέκτοις σου,
ἅμα παμμάκαρ ὑπόθεν, τῆς σωτηρίας ἀξιώσον,
τυχεῖν καὶ ἐλέους, ἐν ἡμέρᾳ τῇ τῆς δίκης, δυὰς
πανόλβιε.

Στίχ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος...

Βίον ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀγγελικὸν ἐπολιτεύσω, Εὐθύμιε· φυγὼν γὰρ πᾶσαν τοῦ κόσμου, τρυφὴν καὶ δόξαν, σοφέ, τὴν στενὴν καὶ πλήρη πάσης θλίψεως ὁδὸν διεβάδισας, τὴν ἐπάξασαν ἄνω σε, πρὸς βασιλείαν τοῦ Θεοῦ τὴν οὐράνιον· διὸ τέλειος, ἀνεδείχθης μακάριε, ὥσπερ ἔφη Κύριος, πρὸς Ὅν σὲ κεκτήμεθα, οἱ σὴ προστρέχοντες σκέπη, ἔνθερμον πρέσβυν αἰτούμενοι, τυχεῖν θείας δόξης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὸ σὸν μνημόσυνον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Στερεωθεὶς ἐν τῇ πέτρᾳ τῶν ἐντολῶν Χριστοῦ, ἐκ φωτοφανοῦς θεωρίας, ὡς ὁ πάλαι Εὐθύμιος, συνωνύμως ἔλαμψας, ἐν τῷ Ἄθῳ Εὐθύμιε, μοναζόντων εὐωδία χρηματίσας, ὡς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διαφανὲς ἀλάβαστρον· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχων πλήρης φωτὸς ἀφάτου, πλήρης εὐωδίας καὶ χαρᾶς, αἴτησαι ἀξιάγαστε, πᾶσι τοῖς εὐλαβῶς τιμῶσί σου τὸ μνημόσυνον, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ ὄρος τοῦ Ἄθω σὲ ἔχει προστάτην θερμόν,
 τρισμάκαρ Εὐθύμιε, δεινῶν ρυόμενον, δυνάμει
 τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ συνελθόντες, ἐκβοῶμέν
 σοι Πάτερ· πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ὑπὲρ πάντων τῶν
 πίστει, τελούντων τὸ σεπτὸν σου, μάκαρ,
 μνημόσυνον.

Δόξα. Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖῳ Πνεύματι διηυγασμένος, ἠκολούθησα,
 Χριστῷ ὁσίως, θεοφόρε παμμάκαρ Εὐθύμιε· καὶ
 διαφόροις ἐν τόποις ἐξέλαμψας, Περιστεραῖς τὴν
 Μονὴν ὠκοδόμησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν
 Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ.
 δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείας ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς, κατασβέσας
 τὴν κάμινον τῶν παθῶν, πᾶσιν ἀνέβλυσας τῶν
 θαυμάτων τὸ πέλαγος καὶ ἐν αὐτῷ ὡς ἄλλος
 Μωσῆς κατεπόντισας, τὰ τῆς πλάνης ἄρματα,
 δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ

χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου,
θεοφόρε Εὐθύμιε, καὶ βοῶμεν ἐκ πόθου σοι·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεςιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ' .
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν, σοφέ, αἱ τῶν Ἀγγέλων
στρατιαί, πῶς ἐν σώματι τελῶν, τὴν ἄσωμάτων
βιοτήν, ζηλῶν ἐζήλωσας, μάκαρ, γενναιοφρόνως·
ὄθεν καὶ στεφάνους σοι πλέξασαι, Εὐθύμιε
τρισμάκαρ θεσπέσιε, ἁμαραντίνους ἄνωθεν
ἐνδόξως τῇ κορυφῇ σου ἐπέθη · κὰν Χριστονοὸν
Πάτερ, αἰεὶ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σέ.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ...

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Τὸν Τάφον σου
Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς οἰκητήριον ὥφθης, ἐν
πέτρα ἐδρασθεὶς τῶν Χριστοῦ ἐνταλμάτων, διό σε ἡ
οὐράνιος μετὰ πότμον ἐδέξατο, πανευφρόσυτος,

τῶν ἐκλεκτῶν κατοικία καὶ παρέστηκας, σὺν
Εὐθυμίῳ τῷ πάνυ, τῷ θρόνῳ τοῦ Κτίστου σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον...

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ
θάνατος τοῦ Ὁσίου...

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ...

Εὐαγγέλιον, τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ὁ Ν'(50) Ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν
δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων
ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως
ἐξήλωσας· παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν
Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου τῆς 30^{ης} Ἰανουαρίου μηνός. Καὶ τοῦ Ἁγίου β'.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Χαίροις τὸ θεῖον τῶν μοναζόντων κλέος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Χαίροις πηγὴ, βρύουσα ρεῖθρον σωτήριον, ἐξ
οὗ ἀντλοῦμεν πάντες ἀλεξιτήριον χάριν
ἀμπλακημάτων, οἱ προσιόντες πόθῳ σοι Εὐθύμιε.

Ἀγιασμόν εἵληφας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ
νηδύος ἔνδοξε καὶ ἐναπέφηνας ἐκλογῆς σκεῦος,
Πάτερ, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν ὅλην δεχόμενος.

Ἵνα ζωῆς μέτοχος τῆς ἀκηράτου δειχθῆς, τῆς
ἐπικηροῦ, πάνσοφε Πάτερ, ἡλόγησας καὶ Θεῷ
προσχωρήσας ἀπαύστως ἰλεοῦσαι, σωθῆναι
πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσει σοφῇ τῶν σῶν χειλέων ἐπόμενοι,
περιχαρῶς Πανάμωμε σὲ μακαρίζομεν, τὴν ἡμῖν
γενομένην, αἰτίαν τῆς ἀφράστου μακαριότητος.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα
μου.

Ζωὴν τὴν αἰώνιον ποθήσας, μάκαρ Εὐθύμιε,
τὸν κόσμον κατέλιπες καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ καὶ

τόν Ἄθωνα κατέλαβες προθύμως, Θεῷ συνεσόμενος, μόνος ἐν πνεύματι.

Ἐν Ἄθῳ γενόμενος, ἔνδον σπηλαίου κατώκησας, ἐν ᾧ ἐνασκούμενος ψυχὴν ἐκάθηρας καὶ τὸ σῶμά σου, ἀγνεία καὶ δεήσει καὶ πάντα ἐφώτισας, μάκαρ Εὐθύμιε.

Κυμάτων κυκλούμενος ἐκ τῶν τοῦ βίου, Εὐθύμιε, προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με δέομαι καὶ κυβέρνησον, πρὸς ὄρμον μετανοίας, ὅπως σου τὴν κοίμησιν, μέλπω ἐν ἄσμασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας σάρκα φορέσαντα· Σὺ γὰρ πέφηνας πασῶν ἁγιωτέρα, δοχεῖον ἐπάξιον τοῦ Παντοκράτορος.

Ὡδὴ γ'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ.

Ὁλόφωτος ἐδείχθης στῦλος, θεόφρον, καθοδηγὼν τὰς τάξεις τῶν μοναζόντων, νεφέλη τε σκιάζουσα κληρουχίαν Θεοῦ καὶ πρόσωπα τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμαυροῦντα, χάριτι τοῦ Παντάνακτος.

Ἵστασο πρὸ προσώπου τοῦ σοῦ Δεσπότη, ἀνενδότῳ σου νεύσει καθικετεύων, λυτρώσασθαι τὴν ποιμήνην σου τῆς δουλείας τοῦ σκότους, Ὅσιε,

καὶ τυραννίδος παθῶν καὶ σοῦ τῆς δεήσεως
ἐπακούει Θεός.

Σαρκὸς σου τὰς κινήσεις ἀπονεκρῶσας, δι'
ἐμμελοῦς ἀσκήσεως, θεοφάντορ, ἐγένου
ἐνδιαίτημα τοῦ Δεσπότη, Ὃν ἐκδυσώπησον,
ῥυσθῆναι θλίψεων καὶ παθῶν συγκύσεως τοὺς
σοὺς πρόσφυγας,

Θεοτοκίον.

Τόμον Σε προεώρα ὁ Ἡσαΐας, ἐν ᾧ σαρκὶ ὁ
Λόγος ἐνεσημάνθη, ῥηγνὺς τὸ γραμμάτειον τῶν
Πρωτοπλάστων, ὧν ἡ παράβασις ὑπεσημνήνατο
καὶ διδοὺς τὴν ἄφεσιν τῆς δουλείας ἡμῖν.

Ἄλλος. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ἰσαγγελον βίον ἐπεδείξω, Ἀγγέλων ποθήσας
τὴν ζωὴν, Εὐθύμιε πανόσιε, καθάρας τὰς
αἰσθήσεις σου, τῆς ἐμπαθοῦς ἀλώσεως, Πνεῦμα
τελούμενος πνεύματι.

Τὸν ἐνθεον βίον σου θεόφρον, καλῶς
διανύσας ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλοις ἐξωμοίωσαι καὶ
μοναστῶν συστήματα, ἤθροισας καὶ ὠδήγησας,
πρὸς οὐρανοῦ τὰ σκηνώματα.

Νεκρῶσας τὰ μέλη ἐγκρατεία, ἐζώωσας Πάτερ
τὴν ψυχὴν, ταῖς θείαις ἐπιδόσεσι, τῶν ἀρετῶν

νευρούμενος, παντουργικαῖς δυνάμεσι, Πάτερ
Πατέρων Εὐθύμιε.

Θεοτοκίον.

Ἐλέους Σου, Κόρη, ταῖς ῥανίσι, τοὺς
ἄνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν παθῶν, Θεοχαρίτωτε,
καὶ ἐσβεσμένον ἄναψον τὸν λύχνον τῆς καρδίας
μου, χρυσῇ λυχνία ὑπάρχουσα.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀπηρνήσω τὴν σάρκα διὰ Χριστόν καὶ τοῦ
Πνεύματος ὥφθης δημαγωγός καὶ ἤκουσας
ρήματα, ἀποκρύφω μυσέων, μοναστῶν γὰρ
ὥφθης κανὼν σὺ εὐθύτατος καὶ τὰ πάθη πάντα
στερρῶς κατεπάτησας· ὅθεν καὶ δαιμόνων τὸ
ἀνίσχυρον θράσος, εἰς τέλος ἐτέφρωσας, πρὸς
Αὐτὸν ἀτενίζων αἰεὶ, Θεοφόρε Εὐθύμιε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν...

Ῥδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοήν.

Ὁ πόθος τοῦ Θεοῦ σὲ ἔθελξεν, ἐκπυρώσας τὴν
σὴν καρδίαν καὶ ἐφειῶν ἔφθασας τὸ ἔσχατον,

Εὐθύμιε πάτερ, λιπὼν τῶν γηϊνῶν τὴν προσπάθειαν, ὁμόσκηνος τῶν ἄνω πεφηνῶς λειτουργῶν.

Θωπείας τῆς συνεύνου, Ὅσιε, κατεπάτησας ὀλοτρόπως· ἐνέσκηπεν ἔρως γὰρ τοῦ Κτίσαντος ἐν σοὶ, θεόφρον, θερμός καὶ κτισμάτων ἀπημαύρωσε τοὺς ἔρωτας, εἰς τέλος ἀπώσάμενος.

Εἰς πόαν καθαρὰν εἰσήλασας, ἐγκρατείας τὴν ποιμήνην, Πάτερ, καὶ πρὸς πηγὴν ἤγαγες, ἀθόλωτον τῆς ἀπαθείας αὐτὴν, νοητοὺς θήρας τροπούμενος, ἦν καὶ νῦν ταῖς πρεσβείαις σου διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Ἴδου Σὲ γενεαὶ δοξάζουσι γενεῶν ὡς προέφης, Κόρη· τοῦ Κτίστου γὰρ γέγονας τὸ παλάτιον καὶ θεῖος οἶκος, ἐν ᾧ κατεσκήνωσεν ὁ Ὑψιστος, προσομιλήσας εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἀγαλλιασώμεθα πνευματικῶς, μνήμην ἐκτελοῦντες πανέορτον τοῦ Εὐθυμίου καὶ σεπτοῦ ἡμῶν Πατρός, οὔτινος ταῖς δεήσεσιν, πάντων δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα.

Ἰασιν ἀέναον ἢ σὴ σορός, πᾶσιν ἀναβλύζει, Εὐθύμιε, τοῖς προσιοῦσι καὶ καθαίρει

μολυσμούς, σαρκός ὁμοῦ καὶ πνεύματος· ὅθεν σου τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Χαῖρε Γαλάτων κώμη τερπνὴ Ὀψός, ἐπὶ σῶ ἁγίῳ βλαστήματι· σοῦ γὰρ ἐξέφυ ὁ Εὐθύμιος, Πατὴρ νεοφανὴς δεικνύμενος καὶ τὴν οἰκουμένην κατηύφρανε.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς, Ἄμωμε, ταῖς Σαῖς λιταῖς, πάντων τῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως καὶ τῶν παγίδων καὶ ἰάτρευσον ἡμῶν τὰ χαλεπὰ νοσήματα, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν ἱκεσίαις Σου.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὅλος Θεῷ ἀνακείμενος, Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις πάγον τῆς νυκτὸς ὑπέστης γενναίως καὶ τῆς ἡμέρας ἐκαρτέρεις τὴν καῦσιν καὶ ἐγένου οἶκος σοφίας Θεοῦ, ἀρετῶν τῇ λάμπει, Εὐθύμιε, κοσμούμενος.

Νεανικῶς ἐπιβὰς τῇ ἀσκήσει, γαστριμαργίας ὄφιν οὐ προείλου σύμβουλον, Πάτερ, ἀλλ' ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς ἀνενδότοις καὶ ἀγνείᾳ προσομιλῶν τῷ Θεῷ, μέτοχος ἐγένου τρυφῆς τῆς ἀμείνονος.

Τῶν ἀρετῶν ὑποδὺς τὴν νεφέλην, πλάκας ἐδέξω γεγραμμένας, μάκαρ, χειρὶ τῇ θείᾳ καὶ

μοναζόντων τὴν πληθὺν ἐκδιδάσκων, τῶν ἐνύλων πάντων ἀπέχεσθαι, ἡγάγες εἰς ὄρος Θεοῦ ἐπιγνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥωθης Ἀγνή, τῷ Προπάτορι κλῖμαξ οὐρανομήκης, ἔχουσα τὸν Κτίστην καθιδρυμένον· ἐκ Σοῦ Θεός γάρ σαρκωθεὶς ἐπεφάνη καὶ συνῆψε τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν· ὅθεν Θεοτόκον Σε πίστει δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον ἐμφρόνως ἀπωσάμενος, σὺν τῇ ἀποθέσει τούτων πάντων, συναπεβάλου καὶ τὸν φθειρόμενον ἄνθρωπον, σοφὲ, τὸν παλαιόν, τὸν δ' ἀνακαινούμενον νέον ὄντως ἐνδέδυσαι.

Ἰσχύς σοι δεδώρηται παρὰ Χριστοῦ, Εὐθύμιε, δι' ἧς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας πάσας τοῦ σκότους καὶ κοσμοκράτορας, Πάτερ, κατηδάφισας εἰς γῆν καὶ τῆς νίκης ἔλαβες, τὸν ἀμάραντον στέφανον.

Παθῶν κατεφρόνησας σαρκὸς, μάκαρ Εὐθύμιε, τῇ ὑπερβαλλούσῃ ἐγκρατεῖα· ὅθεν σοι χάρις θεία δεδώρηται, πάθη θεραπεύειν τῶν πιστῶς, Πάτερ, προσιόντων σοι καὶ τελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, σαρκὶ καθυπόστασιν Παρθένε, τὸν ἐνωθέντα Λόγον προάναρχον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων Σου σαρκωθέντα, Θεόνυμφε.

Ῥδὴ σι'. Πρὸς Κύριον.

Νυττόμενος τοῦ Δεσπότη τοῦ φίλτρω, κατέλιπες πᾶσάν σου τὴν αἴσθησιν καὶ Αὐτῷ ἠκολούθησας, ἐπ' ὧμων τὸν ζυγὸν τὸν χρηστὸν ἀράμενος, Εὐθύμιε, εὐθυμίας φερώνυμε.

Μυσούμενος ἀπορρήτων τὴν γνῶσιν, Εὐθύμιε, ἐμυσταγώγησας τὴν σὴν ποιήμνην τὰ οὐράνια, καθαίρων λογισμοὺς καὶ παθῶν τὴν ἔφοδον, ἀπελαύνων ταῖς σαῖς εἰσηγήσεσιν.

Ὁ βίος σου ἐφάμιλλος τῶν ἄνω Δυνάμεων, Πάτερ, γενόμενος, παρρήσιαν σοι δεδώρηται, ἥ χρώμενος αἰεὶ, τῶν παθῶν λυτρώσασθαι, τὴν σὴν ποιήμνην Χριστὸν ἐκδυσώπησον.

Θεοτοκίον.

Νοήσας Σοῦ τὸ ἀπόρρητον, Ἀγνή, μυστήριον, ὅρος κατάσκιον, Ἀββακούμ Σε προηγόρευσεν· ἐκ Σοῦ ὁ Πλαστουργός, δι' οἶκτον σεσάρκωται, τὴν ἀρχαίαν ἐξαίρων ἀπόφασιν.

Ἄλλος. Τὴν θεϊαν ταύτην.

Τὴν ἔνδοξόν σου πανήγυριν τελοῦντες, θεομάκαρ Εὐθύμιε, πιστῶς αἰτοῦμέν σε, ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως καὶ ἀναγκῶν τοῦ βίου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Στενὴν ὁδὸν, μάκαρ, ἤνυσας, ἀσκήσει κεκρημένος, Εὐθύμιε, ἀγιαζόμενος ὅλως τὴν σάρκα ἐνέκρωσας καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγαλλιώμενος.

Ὑμνήσας ἐν γῇ τὸν Δεσπότην σου, ὡς δοῦλος ἱερὲ γνησιώτατος καὶ πρὸς οὐράνια ἀνῆλθες θεῖα σκηνώματα, ὕμνεῖν ἀκαταπαύστως Τοῦτου τὸ ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Ἀρχάγγελον προστάτην καὶ ἑξαρχον κτησάμενοι, χαρᾶς τῆς Σῆς Ἄχραντε, σὺν τούτῳ κράζομεν· χαῖρε σεμνὴ θθοδόξαστε, χαῖρε χαρᾶς αἰτία Θεοχαρίτωτε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Κυμάτων πληθύν ἀβρόχως περαιούμενος, ἀσάρκους ἐχθρούς τοῖς ῥείθροις τῶν δακρύων σου, κραταιῶς ἐβύθισας, θεοφόρε Εὐθύμιε Ὅσιε, καὶ θαυμάτων χάριν λαβὼν, πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὰ χεῖλη, τρισμακάρ,
εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου παρεστὼς τῷ Θεῷ,
πανένδοξε Εὐθύμιε· ἵνα ὑμνήσω τὸν θεῖον βίον
σου καὶ λαλήσω ἀξίως τὰς ἀρετάς σου, ὥσπερ ἐν
γῇ διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκτετέλεκας· Ὅσιον γὰρ
στῦλος ὥφθης καὶ κανὼν μοναζόντων
λαμπρότατος, ἰσαγγελον βίον κτησάμενος, εἰς τὰ
ἄδυτα ὄντως κατώκησας, πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ
Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Νέου, τοῦ
ἐν τῷ Ἄθῳ ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις τοῖς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ
Ἁγίου Παύλου ἀσκήσαντος κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ
Βασιλέως Λέοντος ΣΤ' τοῦ Σοφοῦ, υἱοῦ Βασιλείου
τοῦ Α', Μακεδόνων δυναστείας ἀρχηγέτου.

Στίχοι:

Εὐθύμιε φάνηθι ἡμῶν προστάτα,

Τιμῶσι πιστῶς, σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Πέμπτη καὶ δεκάτη Εὐθύμιε πότμον ἀνέτλης.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.

Ἀβραμιαίαν κτησάμενος γνώμην, προφρόνως γῆς ἐνεγκαμένης σε μετανάστης γεγένησαι καὶ Θεὸν ἐώρακας, καθυπισχνούμενον ἀμοιβὴν σοι πλουσίαν· διὸ Εὐθύμιε προθύμως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ζέων τῷ πνεύματι, Ὅσιε, τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ διέλυσας καὶ νίκης τρόπαιον ἀπείληφας, τῷ ὄπλῳ φραζάμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς Σταυρῷ προσπαγέντος Δεσπότη· διὸ γεγηθὼς προθύμως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅρει εὐχῶν προσεπέλασας καὶ ὑπεισδύνας τὸν γνώφον τοῦ Πνεύματος, Θεοῦ ὀπίσθια τεθέασαι καὶ δόξαν ἀπείληφας τῆς διακρίσεως, πεφηνῶς Πάτερ στυλος· διὸ ἐκτενῶς δυσώπει, ρύσασθαι πειρασμῶν τοῦ ἐχθροῦ, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τέτοκας, τὸν πρὸ αἰώνων Κύριον, τὸν τοῦ Πατρός Υἱὸν σοφίαν τε καὶ δύναμιν, ἐπ' ἐσχάτων Πάναγνε, ὑπερφυῶς σαρκί, εἰς ἀνάπλασιν πάντων· διὸ τῷ ἐκ Σοῦ τεχθέντι κράζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐπεπόθησας Θεὸν ὡς θέμις, πάνσοφε, καὶ ἐμελέτησας τὸν θεῖον νόμον Αὐτοῦ καὶ τοῦτον ἐπλήρωσας διὰ τοῦ αἵματος τῆς ἀσκήσεως, ἀγάπην ἐνδεικνύμενος καὶ πληρῶν αὐτὴν γενναίως.

Ταπεινότητα τοὺς πάντας ὑπερέβαλεν ὁ θεοδόξαστος, ἐν τῇ ἀσκήσει τελῶν, ὡς ἔγνω ὁ πάνσοφος Ἰωαννίκιος, δεικνὺς ἅπασιν, οἷα φονεὺς ὁ δίκαιος, δεσμευθεὶς ἐν χειροπέδαις.

Ἦν ἐξέφυγεν ἐν κόσμῳ ὁ Εὐθύμιος δόξαν εὐμάραντον, λανθάνειν πάντας πόθων, Θεὸς ταύτην δέδωκεν, ὑπερδοξάσας αὐτόν, ἐν γῇ πόλῳ τε, σημείοις τε καὶ θαύμασι καὶ ἐκ βλύσεσι τῶν μύρων.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀγγέλοις καὶ βροτῶν τὸ γένος, Ἄχραντε, ἀναβοῶμέν Σοι, ἀκαταπαύστῳ φωνῇ· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, πόκε θεόδροσε, τόμε ἄμωμε· χαῖρε νεφέλη ἔμψυχε· χαῖρε στάμνε ἢ τοῦ μάννα.

Ὡδὴ η' . Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, πυριφλέκτους ἡδονὰς ἀποτεφρώσας, τῆς γεέννης τὸν φόβον ἀπώσω, Πάτερ σοφέ, τελείας ἀγάπης τοῦ Κτίστου σου, συγκραθεὶς τῷ φόβῳ Εὐθύμιε.

Ὡςπερ Ἐνώχ πρὸς τὸν Θεὸν μετετέθης, παρ' Αὐτοῦ εἰσδεχθεῖς, Πάτερ, καὶ ταῖς ἄνω χορείαις συναγελάζη βοῶν· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἀκηράτων δωρεῶν, ἐντρυφὼν καὶ τρισηλίου λαμπηδόνος, ἐμφορούμενος μάκαρ, τοὺς ὑμνητάς σου παθὼν, καὶ σκότους πρεσβείαις σου λύτρωσαι, ὅπως ἐπαξίως Χριστὸν δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Κατάραν ἔλυσας Ἀγνή, τὴν ἀρχαίαν τῶν βροτῶν ἀρρήτῳ λόγῳ, τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα σεσαρκώμενον ἐκ Σοῦ, δι' οἶκτον Πανάμωμε Δέσποινα, Ὅν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς .

Μετάρσιος, μάκαρ, ἀνεδείχθης, ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν μετατιθέμενος, ὥςπερ θείῳ ἄρματι, πράξει θεωρία τε περιφανῶς χρησάμενος· ὅθεν κατέπαυσας, ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἔνθα ἦχος τῶν ἑορταζόντων, Εὐθύμιε, χορεύων.

Ὁ πλάσας καρδίας καταμόνας καὶ πάντα προτοῦ γενέσθαι ἐπιστάμενος, σὲ ὡς λίθον τίμιον ὄντως ἐκλεξάμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάνσοφε,

ἐπωκοδόμησε, στηρίζοντα στίφη μοναζόντων, οὓς
συνῆξας, μάκαρ, εἰς αἶνεσιν Κυρίου.

Ὅλον ἐκκαθάρας σου τὸ σῶμα, ἐγένου καὶ
τοῖς Ἀγγέλοις ὁμοδιαίτος· ὕλην ὑπερέβης γάρ οἷα,
Πάτερ, ἄσαρκος, ὣν ἐν τῷ κόσμῳ, Ὅσιε, ὡς
ὑπερκόσμιος, ἀϋλως διανύσας τὸν βίον· ὅθεν σου
τὸ σῶμα, ἄφθαρτον διαμένει.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων εἰς ἅγια τραφεῖσα, ἁγίων τὸν Ὑπεράγιον
γεγέννηκας, ἁγία Θεόνυμφε· ὅθεν ἐν ἁγίαις Σε
φωναῖς πάντες κραυγάζομεν· χαῖρε Μητρόθεε,
Ἁγία Θεοτόκε Παρθένε· χαῖρε τῶν ἁγίων Ἀγγέλων
χαρμοσύνη.

Ῥδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Λελαμπρυσμένος τῷ κάλλει τῆς ἀσκήσεως,
Πάτερ, καὶ περιβεβλημένος τὴν στολὴν τῆς
ἀφθαρσίας, Εὐθύμιε, καὶ περιηνθισμένος
στεφάνῳ δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῷ Δεσπότῃ τῶν
ὅλων, παρέστηκας γηθόμενος.

Εἰς μὲν μονὰς ἀειζώους κατεσκήνωσας,
μάκαρ, ἐνθα τῶν Ἀποστόλων ὁ χορὸς, στίφη
Μαρτύρων, Ὀσίων πληθὺς, Προφητῶν αἱ χορεῖται,
τῶν πόνων ἀμοιβὰς παρὰ Θεοῦ, εἰληφὼς ἐπαξίως,
Εὐθύμιε πανόλβιε.

Ὁλολάμπης, Θεορρήμον, γεγονὼς ταῖς ἀκτῖσι
 φωτὸς τοῦ Τρισηλίου τηλαυγὸς
 καταστραπτόμενος, αἶτησαι τῶν παισμάτων τὴν
 λύσιν, κακῶν ἀπαλλαγὴν καὶ τῶν δεινῶν,
 ἀλλοτριώσιν πᾶσι, τοῖς πόθῳ σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων
 ἐκ Σοῦ Θεοκυήτορ Μαριάμ, τέλειος γέγονεν
 ἄνθρωπος· καὶ τεχθεὶς ὡς πρὸ τόκου, Παρθένον
 διετήρησεν Ἀγνήν, Ὅν ἰκέτευε σῶσαι, κινδύνων
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενῆς .

Ἐένος τῶν τῆς γῆς σὺ καὶ παρεπίδημος ἐκὼν
 γεγέννησαι· καὶ γὰρ τὸ πολίτευμα τὸ σὸν ὑπῆρχε,
 μάκαρ Εὐθύμιε, ἐν οὐρανοῖς ὡς γέγραπται καὶ
 περιόντος σοῦ, ἐν τῷ κόσμῳ· ὅθεν χαίρων ἤνυσας,
 τῆς ἀσκήσεως δρόμον πανόλβιε.

Λήξιν προορῶν τὴν μέλλουσαν, πάνσοφε, ὄρει
 τοῦ Ἄθωνος, ἦλθες καὶ ἐνήσκησας, ἔνδον
 σπηλαίου ἐνδισπώμενος καὶ πειρασμοὺς
 ὑπήνεγκας, τοὺς ἐκ τοῦ δαίμονας καὶ γενναίως
 ἤνυσας τὸ στάδιον, μοναστῶν ποδηγέτης
 γενόμενος.

Δόξαν κοσμικὴν τὴν πᾶσαν ἀπέφυγες, μάκαρ
 Εὐθύμιε, τὴν ἐν οὐρανοῖς ὁρῶν· μόνη γὰρ πέλει

αὕτη αἰώνιος, πρὸς ἣν ἀποσκοπούμενος, πάντα ὡς
σκύβαλα ἐλογίσω καὶ τὰ διαμένοντα ἐκληρώσω,
σοφὲ, δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Ἀγνή, Θεοῦ ἡ λοχεύτρια, πίστει Σοι
μέλποντα· χαῖρε οἰκητήριον τοῦ Βασιλέως
Χριστοῦ, Πανάμωμε, χαῖρε ἡ θεία τράπεζα, Ἄρτον
βαστάσασα ζωῆς, Κόρη· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε·
χαῖρε πύλη Θεοῦ ἀδιόδευτε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὰν
ἐξέκλινας καὶ ἀτροφία τὴν σάρκα μαράνας
ἀνεκαίνισας ψυχῆς τὸν τόνον, Ὅσιε, καὶ δόξαν
κατεπλουτήσας οὐράνιον, Εὐθύμιε, διὸ
πρεσβεύων μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Μόνα ποθήσας, ὦ Πάτερ, τὰ ὀδηγοῦντα πρὸς
ζωὴν, στενὴν τε καὶ τεθλιμμένην, ἀνεπιστρόφως
ὀδηγόν, διώδευσας κεκτημένος, Παρθένον τὴν
Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς.

Ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὰς τῶν γηϊνῶν φροντίδας ἀποσεισάμενος, ζωῆς τῆς οὐρανίου, ἐπεθύμησας Πάτερ· ὅθεν τῇ Τριάδι νῦν συνοικῶν, τοὺς τιμῶντάς σε φύλαττε, πάσης ἀνάγκης Εὐθύμιε ἱερέ, ὅρους Ἄθωνος ἀγλάϊσμα.

Τοὺς συγγενεῖς σου, τρισμακάρε, λαθῶν ἐξέφυγες καὶ βίου τὰς φροντίδας, νουνεχῶς ἀπεσεῖσω, ὡς ἔλαφος διψῶσα δὲ πρὸς πηγὴν, ἐν τῷ Ἄθῳ προσέδραμες, ἧς καὶ τυχὼν εὐφροσύνης πάνυ τερπνῆς, κατετρύφησας Εὐθύμιε.

Ἀγγελικῶς διανύσας τὸν βίον, Ὅσιε, παρὰ Θεοῦ ἐδέξω, τὰ τῶν πόνων σου γέρα καὶ μύρα εὐωδίας σου τὰ ὀσιᾶ, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, πᾶσι παρέχουσι, μάκαρ· διὸ τὴν σὴν ἱερὰν μνήμην γεραίρομεν.

Τὸν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθῳ λαμπρῶς ἀσκήσαντα καὶ καθελόντα πάσας τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐνέδρας, νηστείαις, ἀγρυπνίαις, εὐχαῖς καὶ ῥοαῖς τῶν δακρύων, Εὐθύμιον, σὺν Ἰωσήφ μυροβλύτῃ συνασκητῇ, τούτους πάντες εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε πάντες οἱ τοῦ Ἁθω μονασταί, τὴν τῶν σοφῶν Πατέρων τριάδα, ᾠσμάτων ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν· Εὐθύμιον τὸν τῆς θείας εὐθυμίας φερώνυμον καὶ Ἰωσήφ μυροβλύτην, τοὺς τοῦ Ἁθω πολιοῦχους καὶ οἰκιστάς· καὶ σὺν αὐτοῖς Βασίλειον τὸν πάνυ, Θεσσαλονίκης τὸν Πρόεδρον· τοὺς οὐρανόφρονas ὄντως καὶ ποδηγέτας τῶν μοναστῶν· τὰ γὰρ φθαρτὰ παριδόντες ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις τοῦ ὄρους, πτηνῶν τὸν βίον ἀγγελικῶς διήνυσαν καὶ ζωὴν τὴν ἀμείνω ἐκκληρώσαντο. Καὶ νῦν ἐν παρρρησίᾳ τῷ ἀστέκτῳ θρόνῳ τῆς Τρισηλίου Θεότητος παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος...

